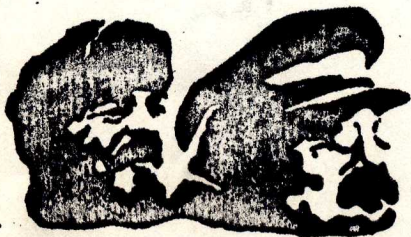

• Η ΧΕΙΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ •

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

•• ΕΝΤΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΩΝ ••
(ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΙΥΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

ΙΟΥΝΗΣ
1982

9

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

.....

-ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ: ΣΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 83:ΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΓΙΑ
ΝΑ ΦΡΑΧΤΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ. -1-

-ΚΥΠΡΟΣ, ΛΑΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ. 2-5

-ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΙΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΛΙΒΑΝΟ. 6-9

-ΠΟΛΩΝΙΑ: -Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΖΕΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ.

-"ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ".

-ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑ-
ΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ. 10-14

-ΚΑΤΩ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ, ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ
ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. 15-18

.....
.....
.....

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ

ΣΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 83 : ΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΑΧΤΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΟΝ
ΚΛΗΡΙΔΗ.

Τόν Φεβράρη του 83 είναι οι προεδρικές εκλογές στη Κύπρο. Έχουν ήδη περάσει οκτώ χρόνια από τό πραξικόπημα καί τήν εισβολή, από τήν εγκατάσταση του τείχους τής διχοτόμησης. Οι Κύπριοι εργαζόμενοι, η νεολαία έχουν διαδηλώσει κατά δεκάδες φορές, σε κάθε ευκαιρία, τή θέληση τους νά δώσουν οι ίδιοι τήν δική τους λύση στο πρόβλημα τής Κύπρου: ΕΠΙΑΝΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ, ΕΞΩ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ. ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

Αυτή η θέληση τών Κυπρίων εργαζομένων είναι ασυμβίβαστη μέ τήν παραμονή τής κυβέρνησης Κυπριανού, κυβέρνησης τών Κυπρίων καπιταλιστών, είναι ασυμβίβαστη μέ τήν διατήρηση τών θεσμών του Κυπριακού αστικού κράτους πού έχουν επιβληθεί κατ'ευθείαν από τόν ιμπεριαλισμό, μέ τίς συνθήκες εγγύησης. -συνθήκες Ζυρλίχης-Λονδίνου- Είναι φανερό: ο αγώνας του Κυπριακού λαού για τήν εθνική του ανεξαρτησία δέν μπορεί νά προχωρήσει μέ μία κυβέρνηση εξαρτημένη από τόν ιμπεριαλισμό. Ο αγώνας για τήν κατάκτηση τών διεκδικήσεων τών εργαζομένων δέν μπορεί νά προχωρήσει μέ μία κυβέρνηση τών τών Κυπρίων εκμεταλλευτών.

Ποίος μπορεί νά καταλάβει τήν παρά-φύση συμμαχία ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ καί τήν επικύρωση του Κυπριακού σαν κοινού υποψηφίου;

Ποίος μπορεί νά καταλάβει τήν παρά-φύση κοινή υποψηφιότητα του Κυπριανού, μετά από τά αποτελέσματα τών περασμένων βουλευτικών εκλογών μετά από τό πλήθος τών σκανδάλων καί τών αρχαιρεσιών εις βάρος του Κυπριακού λαού;

Ποίος μπορεί νά καταλάβει ότι ο Κυπριανού καί η κυβέρνηση του πού έχουν απομωνοθεί από τούς Κυπρίους εργαζόμενους σαν πολιτική αντιπροσώπευση τών εκμεταλλευτών, θά φράξει τόν δρόμο στον Κληρίδη καί στο ΔΗΣΥ τό άλλο κάμμα τών καπιταλιστών;

Οι Κύπριοι εργαζόμενοι θέλουν νά φράξουν τόν δρόμο στο ΔΗΣΥ πού αποτελεί τήν ισχυρότερη καρτούτσια του ιμπεριαλισμού εναντίον τους, καί πού ενάντια στον Κυπριακό λαό έχει τήν υποστήριξη όλων τών Κυπρίων καπιταλιστών. Οι Κύπριοι εργαζόμενοι, τό έχουν δείξει ξεκάθαρα μέ τίς τελευταίες βουλευτικές εκλογές: ψηφίζοντας μαζικά για τά εργατικά κόμματα ΑΚΕΛ καί ΕΔΕΚ, έχουν πεί: Έξω ο Κυπριανού! Έχουν δείξει ταυτόχρονα τόν τρόπο για νά φραχτεί ο δρόμος στον Κληρίδη: τήν ενότητα του ΑΚΕΛ καί τής ΕΔΕΚ, τών κομμάτων πού επικαλούνται τό όνομα τής εργατικής τάξης. Αυτή η θέληση τών εργαζομένων πρέπει νά γίνει εκτελεστική: στις προεδρικές εκλογές του 1983, ένας μόνο υποψήφιος ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ενάντια στον Κυπριανού, για νά φραχτεί ο δρόμος στον Κληρίδη!

ΚΥΠΡΟΣ; ΛΑΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

1- Γιά τήν πολιτική κατάσταση στή Μ.Ανατολή καί τό Κυπριακό.

Δύο γεγονότα κυριαρχούν τήν επικαιρότητα στό χώρο τής Εγγύς καί Μ.Ανατολής τές τελευταίες βδομάδες: η ήττα τού Ιράκ στόν Ιρανο-ιρακινό πόλεμο καί η εισβολή τού Ισραήλ στόν νότιο Λίβανο.

Είχαμε γράψει παλιά στό Δ.Σ : η επίθεση τών Ιρακινών στρατευμάτων ενάντια στό Ιράν είχε σάν σκοπό νά αναχαιτίσει τήν προλεταριακή επανάσταση πού άρχισε μέ τήν συντριβή τού καθεστώτος τού Σάχη, καί νά εμποδίσει ταυτόχρονα τήν εξάπλωση τής σ'όλους τούς καταπιεσμένους λαούς στή Μ.Ανατολή.

Τό διχτατορικό καθεστώς τού Ιράκ απότυχε σπό έργο πού τού ανάθεσε ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός μέ τήν ευλογία τού Κρεμλίνο, μπροστά στήν ηρωική αντίσταση τών Ιρανέζικων μαζών. Έκτοτε, όχι μόνο η διχτατορία τού Ιράκ βρσκεται σέ επιδεινωμένη κρίση αλλά καί όλος ο συσχετισμός δυνάμεων στή Μ.Ανατολή ανατέπεται πρός τήν πλευρά τών καταπιεσμένων μαζών είς βάρος τού ιμπεριαλισμού. καί κατάκύριο λόγο ο δρόμος τής οργανικής σύνδεσης τής Ιρανέζικης επανάστασης μέ τήν Παλαιστινιακή επανάσταση είναι ανοικτός. Δέν είναι τυχαίο τό γεγονός ότι η εισβολή τού Ν.Λιβάνου από τόν σιωνιστικό στρατό άρχισε μόλις 4 μέρες μετά τήν ήττα τών Ιρακινών στρατευμάτων. Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός μέ τήν πολεμική του μηχανή στήν περιοχή πού είναι τό σιωνιστικό κράτος τού Ισραήλ, αποφάσισαν νά εμποδίσουν τήν πραγματοποίηση αυτής τής σύνδεσης. Η εμπόδιση αυτής τής σύνδεσης δέν είναι δυνατή παρά μέ τήν γενοκτονία τού Παλαιστινιακού λαού, μέ τό τσάκισμα τής Παλαιστινιακής επανάστασης.

Τήν ώρα πού γράφουμε αυτό τό άρθρο ο στρατός τού σιωνιστικού κράτους, έχει περικυκλώσει τήν Βηρυτό, έχει δολοφονήσει μέχρι στιγμής 10.000 Παλαιστίνιους πρόσφυγες στό Νότιο Λίβανο, έχει αποφασίσει νά τελειώνει μέ τό "Παλαιστινιακό", νά τελειώνει μέ τήν αντίσταση τών Παλαιστινιακών μαζών. Η Παλαιστινιακή επανάσταση είναι η πιό προχωρημένη αιχμή τής προλεταριακής επανάστασης στόν χώρο τής Εγγύς Ανατολής. Η ιμπεριαλιστική εισβολή επιδεινώνει ακόμα περισσότερο τήν κρίση τών ήδη αποσταθεροποιημένων μισο-φεουδαρχικών κρατών στήν περιοχή, επιταχύνοντας τήν ανάπτυξη τής επαναστασιακής έκρηξης. Μέσα σ' αυτές τές συνθήκες ο ιμπεριαλισμός μέ τόν υπηρέτη του, τήν γραφειοκρατία τού Κρεμλίνο, πολλαπλασιάζουν τίς επεμβάσεις τους για τήν αναχαίτηση τού κινήματος τών μαζών, τήν επαναφορά στό στάτους-κβό δηλ. για τήν επανεγκατάσταση τής ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων.

Στήν Κύπρο, η πηξύδα του ιμπεριαλισμού είναι προσανατολισμένη προς την μανιμοποίηση της διχοτόμησης εδώ και 8 χρόνια. Τα σχέδια "λύσης" που έχουν διαδεχτεί το ένα το άλλο, ξένα προς τα συμφέροντα του Κυπριακού λαού, συντάσσονται μακριά από τον Κυπριακό λαό· έχουν σαν αφετηρία την διχοτόμηση της Κύπρου. Για τις Κυπριακές μάζες δεν υπάρχει λύση του Κυπριακού χωρίς επανενωποίηση της Κύπρου, χωρίς την επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους χωρίς την αποχώρηση όλων των ξένων στρατών και την διάλυση των βάσεων. Είναι γι' αυτό ακριβώς που τίποτα δεν έχει "ρυθμιστεί", όλα τα σχέδια "λύσης" έχουν οδηγήθει στο αδιέξοδο.

2- Η κρίση της αστικής τάξης και του Βοναπαρτιστικού καθεστώτος

Το γεγονός ότι η "λύση" του ιμπεριαλισμού δεν έχει επιβληθεί οριστικά στις Κυπριακές μάζες, ξεκινά αποκλειστικά στην αντίσταση των Κυπρίων εργαζομένων ενάντια στη διχοτόμηση, στον Βορρά ή πως και στο Νότο του νησιού. Είναι συγκεκριμένα αυτή η αντίσταση των μαζών ενάντια στον ιμπεριαλισμό που διαβρώνει και τους βοναπαρτιστικούς θεσμούς του Κυπριακού κράτους προκαλώντας ταυτόχρονα την κρίση της καπιταλιστικής κυβέρνησης του Κυπριανού. Μια από τις εκφράσεις αυτής της κρίσης είναι και τα πολλαπλά οικονομικά σκάνδαλα που έχουν δει τό φως. Η καπιταλιστική κυβέρνηση του Κυπριανού έχει απομονωθεί από τις Κυπριακές μάζες: στές τελευταίες βουλευτικές εκλογές το ΔΗΚΟ έχει πάρει 18% και αυτό μέσα από τις πιέσεις που εξάσκησε μέσω του κρατικού μηχανισμού κυρίως πάνω στους κρατικούς υπαλλήλους. Αυτή η απομόνωση μεταφράζει και την θέληση του Κυπριακού λαού να αποφασίσει ο ίδιος για την τύχη του: Οι Κύπριοι εργαζόμενοι η Κυπριακή νεολαία έχουν ψηφίσει ενάντια στην εξάρτηση από τον ιμπεριαλισμό, ενάντια στο ξεπούλημα της Κύπρου, ενάντια στη διχοτόμηση ενάντια στην εκμετάλλευση: έχουν πει έξω η κυβέρνηση του Κυπριανού!

Κανένας δεν γελιέται: Οι Κύπριοι εργαζόμενοι συγκεντρώνοντας τα χτυπήματα τους ενάντια στην Κυβέρνηση του Κυπριανού, ενάντια στο ΔΗΚΟ, είναι τον δρόμο της δικής τους λύσης του Κυπριακού που θέλουν να ανοίξουν, και αυτός ο δρόμος οδηγεί και ευθείαν στην επαναστατική κρίση, και επομένως στην συντριβή του βοναπαρτιστικού καθεστώτος. "Ήδη το 1976 το σύμφωνο ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ-Κυπριανού είχε συνταχτεί για να εμποδίσει το άνοιγμα της επαναστατικής κρίσης μέσα σε μια κατάσταση όπου τα πολιτικά κόμματα των Κυπρίων καπιταλιστών, ΔΗΚΟ και ΔΗΣΥ, ήσαν απόλυτα απομονωμένα από τις μάζες.

3- Το Σύμφωνο ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ

Η νίκη των ελληνικών μαζών, τον περασμένο Οκτώβρη ενάντια στην

κυβέρνηση και τα κόμματα των ελλήνων κεφαλαιοκρατών έχει δώσει νέα ώθηση στον αγώνα των Κυπριακών μαζών. Ήσαν κατά χιλιάδες οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Κύπρου που κατέβηκαν στον δρόμο, με την ευκαιρία της επίσκεψης του Παπανδρέου, κάτω από τα συνθήματα "Όχι στην διχοτόμηση", "Όλοι οι πρόσφυγες στά σπίτια τους", "Έξω οι βάσεις". Οι Κύπριοι εργαζόμενοι αρπάζουν κάθε ευκαιρία για να διαδηλώσουν την θέληση τους απέναντο στον ιμπεριαλισμό, κάτω από την κινητοποίηση των καταπιεσμένων μαζών είναι όλα τα αντιδραστικά καθεστώτα της Μ. Ανατολής που βρίσκονται στά προθυρα εξάρθρωσης, και μαζί τους φυσικά και το Κυπριακό. Όλος ο κόσμος το ξέρει ο Κυπριανός και το καθεστώς του δεν μπορούν να σπαστούν ούτε μιά ώρα από μόνοι τους μπροστά στις Κυπριακές μάζες.

Είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα προ-επαναστατικής κατάστασης. Είναι μπροστά σε τέτοιες συνθήκες που πραγματοποιούνται οι λαϊκομετωπικές συμμαχίες με σκοπό να αποτρέψουν μιά επαναστατική κατάσταση να εξελιχτεί σε κατ'ευθείαν επαναστατική κρίση. Η ηγεσία και ο μηχανισμός του ΑΚΕ... έχουν για ακόμα μιά φορά συνάψει ένα σύμφωνο μαζί με το κυβερνόν κόμμα της αστικής τάξης το ΔΗΚΟ. Αυτή η συμφωνία τύπου λαϊκού μετώπου δηλαδή, σύμπράξη του ΑΚΕΛ κόμματος που επικαλείται το όνομα της εργατικής τάξης μαζί με ένα κόμμα των καπιταλιστών, το ΔΗΚΟ, έχει ένα και μόνο σκοπό να αναχαιτίσει το κίνημα της εργατικής τάξης που κατευθύνεται ενάντια στο βοναπαρτιστικό καθεστώς και τους θεσμούς του, να προστατεύσει το αστικό Κυπριακό κράτος μπροστά στις μάζες, για λογαριασμό του ιμπεριαλισμού.

Η λαϊκο-μετωπική συμμαχία είναι η άρνηση της ανεξαρτησίας της εργατικής τάξης, είναι το αντίθετο του ενιαίου εργατικού μετώπου που αποτελείται από τα μόνα κόμματα στόποια η εργατική τάξη δίνει την εμπιστοσύνη της ενάντια στον καπιταλισμό και την κυβέρνηση του. Εμφανίζεται δε κάθε φορά που το αστικό καθεστώς απειλείται από τις μάζες, για να το προστατέψει ακριβώς. Η ιστορία του εργατικού κινήματος έχει δείξει ότι ο ιμπεριαλισμός υπολογίζει πάνω στο λαϊκό-μέτωπο για να προετοιμάσει τα χειρότερα κινήματα ενάντια στους εργαζόμενους. Τα λαϊκά-μέτωπα του 1936 στην Ισπανία, Γαλλία, όπως και εκείνα πιο πρόσφατα στην Χιλή του '73 έχουν προετοιμάσει την εισβολή του φασισμού στους εργαζομένους, την καταστροφή όλων των εργατικών οργανώσεων, το σφάξιμο χιλιάδων εργατών και νεολαίας.

Στην Κύπρο ο Κληρίδης και το ΔΗΣΥ δεν είναι η αντιπολίτευση στο καθεστώς του Κυπριανού, αλλά αποτελεί την εναλλαχτική καρπούτσια του ιμπεριαλισμού και του Κυπριακού καπιταλισμού ενάντια στις Κυπριακές μάζες, με τους φασίστες και τον οπλισμό τους που έχει στους κόλπους του. Και προς αυτό τον σκοπό έχει την υποστήριξη του συνόλου της Κυπριακής αστικής τάξης.

Ο ιμπεριαλισμός και η Κυπριακή αστική τάξη βασίζονται πάνω στο σύμφωνο ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ για να αναχαιτήσουν το κίνημα των Κυπριακών μαζών ενάντια στην διχοτόμηση και την εκμετάλλευση, υπολογίζουν πάνω στον Κληρίδη και τους φασίστες του ΔΗΣΥ για να τσακίσουν την αντίσταση των Κυπρίων εργαζομένων.

4- Ποιά πολιτική;

Το φράξιμο του δρόμου στον Κληρίδη και στο ΔΗΣΥ δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά πάνω στην βάση μίας ανεξάρτητης πολιτικής της εργατικής τάξης.

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Κύπρου έχουν διαδηλώσει την θέληση τους να τελειώνουν με την κυριαρχία του ιμπεριαλισμού στην Κύπρο και επομένως με την κυβέρνηση του Κυπριανού και το βοναπαρτισμικό καθεστώς, και τους δεισμούς του στην υπηρεσία του ιμπεριαλισμού. Είμαστε χωρίς προϋποθέσεις για το διώξιμο του Κυπριανού για την ήττα του ΔΗΚΟ για την ήττα του ΔΗΣΥ μέσα στις προεδρικές εκλογές, επειδή είμαστε ενάντια στην διχοτόμηση της Κύπρου ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους Κύπριους καπιταλιστές,

"Εχουμε δει, και στις περασμένες κοινοβουλευτικές εκλογές, οι εργαζόμενοι και η νεολαία της Κύπρου, γυρεύουν τον δικό τους δρόμο λύσης του Κυπριακού προβλήματος. Προς αυτή την κατεύθυνση χρησιμοποιούν τις παραδοσιακές τους οργανώσεις ενάντια στα κόμματα των Κυπρίων καπιταλιστών το ΔΗΚΟ και το ΔΗΣΥ, απόλυτα εξαρτημένα από τον ιμπεριαλισμό. Οι Κύπριοι εργαζόμενοι έχουν μία βαθειά θέληση ενότητας ενάντια στο ΔΗΚΟ, τον Κυπριανό, το καθεστώς του, ενάντια στο ΔΗΣΥ. Αυτή η θέληση πρέπει να γίνει εκτελεστική. Δεν μπορούμε να φράξουμε τον δρόμο στο ΔΗΣΥ διατηρώντας τον Κυπριανό στην προεδρία:

ενότητα των κομμάτων στα οποία οι εργαζόμενοι δίνουν την εμπιστοσύνη τους στο ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ για το διώξιμο του Κυπριανού, για το φράξιμο του δρόμου στο ΔΗΣΥ. Κοινό υποψήφιος ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ενάντια στον Κυπριανό, ενάντια στο ΔΗΣΥ!

Σάν αγωνιστές της IV^{ης} Διεθνούς, δεν έχουμε κανένα διαφορετικό συμφέρον από εκείνα των Κυπρίων εργαζομένων στον Βορρά όπως και στο Νότο της Κύπρου, στο σύνολο τους.

Είναι γι' αυτό που αγωνιζόμαστε για να βοηθήσουμε την εργατική τάξη να τελειώνει μαζί με την διχοτόμηση της Κύπρου, τους ξένους στρατούς και βάσεις του ιμπεριαλισμού. Είναι γι' αυτό που αγωνιζόμαστε για την χωρίς όρους ενότητα του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ, για ένα κοινό υποψήφιο, ενάντια στον Κυπριανό αντιπρόσωπο των Κυπρίων καπιταλιστών, για να φράξουμε τον δρόμο στο ΔΗΣΥ.

22/6/82

ΟΧΙ ΣΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ !
ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ !
ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΙΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥ-
ΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ !

Από την Παρασκευή 4 Ιουνίου ο Ισραήλ άρχισε τον χωρίς διάκριση μαζικό βομβαρδισμό των προσφυγικών καταυλισμών, των χωριών και των πόλεων του Νοτίου Λιβάνου. Ο Μπεγκίν έβαζε έτσι σέφαρ-μογή το σχέδιο μαζικής εξόντωσης του Παλαιστινιακού λαού, σχέδιο που είχε επεξεργαστεί 10 μέρες προηγουμένως ο υπουργός αμύνης του Ισραήλ Σιαρόν στην Ουάσιγκτων μαζί με τον Ρήγκαν. Δεν είναι μυστικό για κανένα ότι η μαζική χρησιμοποίηση της πολεμικής μηχανής του Ισραήλ -μιάς από τις πιο δυνατές στον κόσμο, απ'ευθείας εξοπλισμένη από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό -, για τη φυσική εξόντωση του Παλαιστινιακού λαού, δεν μπορούσε να γίνει παρά μόνο με την έγκριση της Ουάσιγκτων.

Ενώ ο στρατός του Ισραήλ συνεχίζει τους αδιάκριτους φονικούς βομβαρδισμούς της Βηρυττού, και ενώ τα θύματα μεταξύ του άμαχου πληθυσμού ξεπερνούν τους 15.000 νεκρούς, ο Μπεγκίν πηγαίνει στην Ουάσιγκτων για να συναντήσει τον Ρήγκαν.

Την ίδια στιγμή, οι φασιστικές ομάδες του Τζεμαγιέλ, αρχηγού των φαλαγγιτών στον Λίβανο, υποστηριζόμενες από τον ισραηλιτικό στρατό κάνουν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στη Βηρυττό σκοτώνοντας και βιάζοντας, με σκοπό να διαλύσουν και διασκορπίσουν την Παλαιστινιακή αντίσταση με την βοήθεια του τρόμου. Μέσα σ'αυτή την ατμόσφαιρα που θυμίζει κόλαση οι Παλαιστίνιοι αντιπαρατάσσουν μια λυσσαλέα αντίσταση παρ'όλο που ο στρατιωτικός τους εξοπλισμός είναι ασύγκριτα κατώτερος από την υπέρ-μοντέρνα πολεμική μηχανή του Ισραήλ. Αυτόπτες μάρτυρες αναφέρουν περιπτώσεις παιδιών ηλικίας 12 και 13 χρόνων στους Παλαιστινιακούς προσφυγικούς καταυλισμούς, που ρίχνονται με αντι-αρματικές ρουκέττες ενάντια στα Ισραηλιτικά τεθωρακισμένα.

Ο άμεσος στόχος της επιχείρησης-γενοκτονίας σέ βάρος του Παλαιστινιακού λαού είναι αυτός που ο ιμπεριαλισμός έθεσε εδώ και χρόνια, ιδρύοντας το τεχνητό, αντιδραστικό σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ : η άρνηση των εθνικών δικαιωμάτων του Παλαιστινιακού λαού, η προσφυγοποίηση του, η διασπορά του και η φυσική εξόντωση του.

Τον τελευταίο καιρό, μετά την πλήρη αποτυχία της Ιρακινης επίθεσης ενάντια στην Περσία, επίθεση που ο Αμερικανικός ιμπεριαλισμός υποστήριξε από την αρχή, μιά χωρίς προηγούμενο κρίση αποσταθεροποίησης όλων των αντιδραστικών Αραβικών καθεστώτων διαφαίνεται όταν όλο και πιο ξεκάθαρα στον ορίζοντα. Η νίκη αυτή των Περσι-

κών μαζών ενάντια στην επίθεση του Ιράκ, δεν μπορούσε παρά να δώσει μια χωρίς προηγούμενο ώθηση στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για την αναγνώριση και ικανοποίηση των εθνικών του δικαιών.

Η στρατιωτική επιχείρηση-γενοκτονία του Ισραήλ στον Λίβανο σκοπό είχε ακριβώς να εμποδίσει την άνοδο της Παλαιστινιακής επανάστασης, διαφυλάσσοντας έτσι τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Ενώ για πρώτη φορά στον ίδιο τον Ισραήλ και συγκεκριμένα στο Τέλ-Αβίβ, χίλιοι Εβραίοι, κατέβαιναν σε διαδήλωση φωνάζοντας "είμαστε όλοι Παλαιστίνιοι! Τέρμα στη γενοκτονία των Παλαιστινίων" το σύνολο των κυβερνήσεων καθώς και των διαφόρων οργανισμών- καθόκυρια ο ΟΗΕ -αρκούνται σε πλατωνικές δηλώσεις "καταδίκης" του Ισραήλ, τη στιγμή που ο Παλαιστινιακός και Λιβανέζικος λαός σφάζονται!

Ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός υποστηρίζει ανοιχτά τη σφαγή ενώ το σύνολο των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων της Δύσης, πέρα από τις υποκριτικές τους καταδίκες παρακολουθούν την σφαγή. Η Σοβιετική Ένωση από την πλευρά της αρκέστηκε μέχρι σήμερα σε φραστικές μόνο καταδίκες του Ισραήλ, υποστηρίζοντας ταυτόχρονα την θλιβερή συμφωνία κατάπαυσης του πυρός μεταξύ Συρίας και Ισραήλ, που διευκόλυνε σε τελική ανάλυση την προέλαση των Ισραηλιτικών στρατευμάτων και την εξόντωση των Παλαιστινίων.

Το σύνολο των αραβικών κρατών παρακολουθούν τη συνέχιση της σφαγής χωρίς να κουνούν το μικρό τους δαχτυλάκι, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να διασώσουν τα μισο-διαλυμένα καθεστώτα τους κι' όχι να βοηθήσουν την Παλαιστινιακή επανάσταση, όπως τό απέδειξε η θλιβερή στάση της Συρίας.

Η ένοχη απραξία του συνόλου των Αραβικών χωρών διαλύει τον μύθο της ενότητας ενός υποτιθέμενου αραβικού " εθνους ".

Όλα τα αντιδραστικά μισο-φεουδαρχικά αραβικά καθεστώτα της περιοχής πέρα από τις εθνικιστικές τους δηλώσεις, εξαρτούνται από το διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, και δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση ν' αποτελέσουν συμμάχους της Παλαιστινιακής επανάστασης. Ποιος μπορεί να ξεχάσει την σφαγή των Παλαιστινίων τον Σεπτέμβριο του 1970 από τον Χουσεϊν της Ιορδανίας;

Οι Παλαιστινιακές μάζες, ζητώντας την ικανοποίηση των απαράγραπτων ιστορικών και εθνικών τους δικαιωμάτων, αποτελούν την πρωτοπορεία της κινητοποίησης των καταπιεζομένων μαζών ολόκληρης της περιοχής ενάντια σ' όλα τ' αντιδραστικά Αραβικά καθεστώτα που σε τελική ανάλυση αποτελούν εξαρτήματα του ιμπεριαλισμού.

Τό νερό δεν μπορεί να παντρευτεί με τη φωτιά:

Η ικανοποίηση των εθνικών δικαιωμάτων του Παλαιστινιακού λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό, δεν μπορεί να γίνει στη βάση της υποστήριξης των αντιδραστικών αραβικών καθεστώτων που εξαρτώνται όλα από τον ιμπεριαλισμό, όπως δεν μπορεί να γίνει στη βάση της αναγνώρισης του τεχνητού κράτους του Ισραήλ, χωροφύλακα του ιμπε-

ριαλισμού στην περιοχή.

Η θέση της IV^{ης} Διεθνούς -Διεθνής Επιτροπή ανοικοδόμησης- είναι σαφής:

"Δέν μπορεί νά υπάρξει καμμιά λύση στό Παλαιστινιακό εθνικό ζήτημα πάνω στη βάση της αναγνώρισης τού σιωνιστικού κράτους τού Ισραήλ ιδρυμένου μέ βάση φυλετικά καί θρησκευτικά κριτήρια. Δέν μπορεί νά υπάρξει καμμιά λύση τού Παλαιστινιακού εθνικού ζητήματος πάνω στη βάση της υποταγής στές απαιτήσεις τού ιμπεριαλισμού καί τών "αραβικών" πραχτορειών του δηλαδή τών μισο-φεουδαρχικών κλάσεων, καί τών κομπραδωρικών αστικών τάξεων. (...)

Η θέληση τού Παλαιστινιακού λαού για τήν αναγνώριση τών εθνικών του δικαιωμάτων, η θέληση τών καταπιεσμένων μαζών ν'αποτινάξουν κάθε είδους δεσμά εκμετάλλευσης καί καταπίεσης, απαιτεί τόν καθορισμό ενός μεταβατικού στόχου πού είναι η Συνταγματική Εθνοσυνέλευση ολόκληρου τού ιστορικού χώρου πού ονομάζεται Παλαιστίνη. Η Παλαιστινιακή Συνταγματική Εθνοσυνέλευση μπορεί νά εγγυηθεί τά δικαιώματα όλων τών εθνικών κοινοτήτων της Παλαιστίνης, Αράβων καί Εβραίων."

Τό κράτος τού Ισραήλ αποτελεί τεχνητό κατασκευάσμα τού Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού ενάντια σ'όλους τούς λαούς της περιοχής. Μέ πρόσφαση τήν φρικαλέα εξόντωση τών Εβραίων από τήν ναζιστική θηριψόλια, ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, μέσω τού ΟΗΕ δημιούργησε τό κράτος τού Ισραήλ σάν πολέμικη μηχανή ενάντια σ'όλους τούς λαούς της περιοχής. Τό κράτος τού Ισραήλ θεσμοποιεί καί επισημοποιεί τή διάκριση μέ βάση φυλετικά καί θρησκευτικά κριτήρια, όπως ακριβώς καί τό ρατσιστικό καθεστώς τού "απαρθέϊντ" στη Ν. Αφρική.

Τό 1947, ημερομηνία ίδρυσης τού σιωνιστικού κράτους τού Ισραήλ, η IV^η Διεθνής ήταν η μόνη πολιτική οντότητα πού στό παγκόσμιο επίπεδο αρνήθηκε τήν αναγνώριση τού Ισραηλιτικού κράτους.

Η IV^η Διεθνής έχει σάν γνώμωνα τόν Μαρξισμό καί τό δικαίωμα αυτοδιάθεσης τών λαών, κι'όχι της αναγνώρισης τών "τετελεσμένων" τού ιμπεριαλισμού.

"Δέν μπορεί νά νοηθεί λαός ελεύθερος όταν καταπιέζει ένα άλλο λαό."

Ο σιωνισμός, σφαιφεριζόμενος τήν αντιπροσώπευση τών Εβραίων της Διασποράς πού υπήρξαν τά τραγικά θύματα της Χιτλερικής θηριωδίας, προβάλλει σάν πρόσφαση τό ναζιστικό ολοκαύτωμα για νά εξολοθρεύσει καί νά εξοντώσει τόν αραβικό λαό της Παλαιστίνης.

Ο σιωνισμός μέσω τού κράτους τού Ισραήλ χρησιμοποιεί τέσ

Ίδιες μεθόδους τού ρατσισμού και τής εξόντωσης πού ο ναζισμός χρησιμοποίησε ενάντια στους Εβραίους.

Είναι γι' αυτό τόν λόγο πού σάν τροτσκιστές, σάν IVη Διεθνής είμαστε υπέρ τής καταστροφής, τής διάλυσης τού σιωνιστικού κράτους τού Ισραήλ, και τής αναγνώρισης Ίσων δικαιωμάτων για όλες τές εθνικές κοινότητες, Αραβική και Εβραϊκή τής Παλαιστίνης.

Ξέρουμε ταυτόχρονα νά ξεχωρίζουμε τή θέση μας από αυτούς πού σκόπιμα --ή όχι-- προσπαθούν νά ταυτίσουν τόν αντι-σιωνισμό μέ τόν αντι-σημιτισμό.

Ο αντι-σιωνισμός είναι η έκφραση τού αγώνα τών μαζών --συμπεριλαμβανομένων και τών εβραϊκών μαζών-- , ενάντια στόν τοπικό εκφραστή και υπηρέτη τών συμφερόντων τού ιμπεριαλισμού.

Ο αντι-σημιτισμός είναι η συγκεκριμένη έκφραση τού ρατσισμού τήν εποχή τής αποσύνθεσης τού καπιταλισμού, πού χρησιμοποίησε ο φασιστικός σκοταδισμός.

Οι ρατσιστές μπορούν νά γυρέφουν τούς "συμμάχους" τους στό στρατόπεδο τού Χίτλερ και τού Μουσολίνι, όχι όμως σ' αυτό τού Μάρξ και τού Λένιν.

Εξ' άλλου και οι Ίδιοι οι χασάπηδες Μπεγκίν και Σιαρόν χρησιμοποιούν τόν ρατσισμό σάν κριτήριο για τήν εξόντωση τού αραβικού Παλαιστινιακού λαού.

Ο ρατσισμός δέν καταπολεμείται μέ ρατσισμό, αλλά μέ τήν κινητοποίηση τών καταπιεζόμενων μαζών Εβραϊκών και Αραβικών ενάντια στό σιωνιστικό κράτος καθώς και ενάντια στά αραβικά αντιδραστικά κράτη.

Η διαδήλωση τών εβραίων φοιτητών και καθηγητών στό Τέλ-Αβίβ ενάντια στη γενοκτονία τών Παλαιστινίων, δείχνει ότι ο κοινός αυτός αγώνας δέν αποτελεί ουτοπία, αλλά πραγματικότητα.

Η προοπτική τής διάλυσης τού σιωνιστικού κράτους τού Ισραήλ τεχνιτού δημιουργήματος τού ιμπεριαλισμού στη περιοχή τής Μέσης Ανατολής, και τής δημιουργίας τής Συνταγματικής Εθνοσυνέλευσης ολόκληρης τής Παλαιστίνης πού νά μπορεί νά εγγυηθεί τά δημοκρατικά δικαιώματα τών δυό εθνικών κοινοτήτων τής Παλαιστίνης-Αράβων και Εβραίων-, είναι ιστορική αναγκαιότητα. Είναι ή προοπτική πού διανοίγει τό δρόμο τής προόδου και τής ειρήνης ενάντια σ' αυτόν τόν πόλεμο, τής σφαγής και τής εξόντωσης πού η ύπαρξη τού κράτους τού Ισραήλ διαιώνίζει.

- ΖΗΤΩ Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ !
- ΟΧΙ ΣΤΗ ΓΕΝΟΚΤΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ !
- ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΗΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ !
- ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ !

- Π Ο Λ Ω Ν Ι Α -Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΖΕΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ

Οι επιβλητικές διαδηλώσεις τής Πρωτομαγιάς κ'εκείνες πού ακολούθησαν τές επόμενες μέρες "ξάφνιασαν" όλους εκείνους πού είχαν ξεγράψει οριστικά τήν επανάσταση στήν Πολωνία.

Τή στιγμή πού ο ιμπεριαλισμός και η σταλινική γραφειοκρατία έβαλαν μπροστά όλες τές προπαγανδιστικές τους υπηρεσίες διακηρύσσοντας ότι η "ομαλότητα" και η γαλήνη βασιλεύουν στήν Πολωνία, η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ μέσα στή "παρανομία" καλούσε όλους τούς εργαζόμενους και τές λαϊκές μάζες νά διαδηλώσουν τήν πρώτη του Μάη, διεθνήν ημέραν τών εργαζομένων. Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ απόδειξε μέ τόν πιο τρανό τρόπο ότι μέσα στήν "παρανομία" παρά τή καταστολή και τή τρομοκρατία πού δέχεται καθημερινά από τήν γραφειοκρατία, ζεί και οργανώνεται αποδείχνοντας σ'όλους τούς εργαζόμενους και τή νεολαία όλων τών χωρών και κύρια τής Ανατολικής Ευρώπης, ότι τό κίνημα τών εργαζομένων και καταπιεζομένων μαζών είναι κατά πολύ πιο ισχυρό από τούς αντεπαναστατικούς μηχανισμούς.

Παρά τά τεράστια κατασταλτικά μέσα, τές χιλιάδες συλλήψεις και φυλακίσεις πού έχουν σαν στόχο ν'αποδεκατίσουν τήν ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, παρά τή στρατιοποίηση τών επιχειρήσεων και τή μαζική παρουσία τής πολιτικής αστυνομίας και τού στρατού μέσα στές πόλεις, η σταλινική γραφειοκρατία δέν μπόρεσε νά κυριαρχήσει τής κατάστασης; δέν μπόρεσε νά συντρίψει τήν αντίσταση τού πολωνικού προλεταριάτου και τών λαϊκών μαζών.

Εάν η στρατιωτική επέμβαση τού Γιαρουζέλσκι μπόρεσε νά πλήξει προσωρινά τή γενική απεργία, δέν μπόρεσε νά κόψει τή θέληση ενός ολόκληρου λαού από τού νά αγωνίζεται για τήν ανακατάληψη τών εθνικών του δικαιωμάτων και κατακτήσεων του, τή θέληση του Πολωνικού προλεταριάτου νά ξανακαταλάβει τές κοινωνικές του κατακτήσεις πού η παρασιτική γραφειοκρατία τού ΠΕΕΚ τού άρπαξε.

Αμέσως μετά τήν κατάσταση πολέμου, η εργατική τάξη, η νεολαία οι αγρότες έχουν ξανασυντάξει μέσα στήν "παρανομία" τές οργανώσεις τους. Έχουν εκδόσει και εκδίδουν φυλλάδια, δελτία και εφημερίδες, έχουν εγκαθιδρύσει τόν ανεξάρτητο τους ραδιοφωνικό σταθμό, πληροφορώντας τές εργατικές μάζες και τή νεολαία πάνω σέ όλες τές πτυχές τής κατάστασης στή χώρα, προτείνοντας τρόπους δράσης, προετοιμάζοντας τή γενική απεργία.

Η παραγωγικότητα τής δουλειάς δέν σταμάτησε νά μειώνεται ενώ ταυτόχρονα πολυάριθμες σποραδικές απεργίες ξεσπούν σέ αρκετές επιχειρήσεις και τόπους εργασίας δείχνοντας ξεκάθαρα τήν πραγμα-

τική σχέση δυνάμεων μέσα στη χώρα.

Ο επίσημος εκφωνητής του στρατιωτικού συμβουλίου -WRON- δήλωσε χαρακτηριστικά στις 19 Φεβρουαρίου: "Στις 13 Δεκεμβρίου έχουμε κλείσει το δαίμονα στη μπουκάλα, εάν την ανοίξουμε τώρα, ο δαίμονας θα βγει, εάν τον αφήσουμε κλειστό η μπουκάλα κινδυνεύει να εκραγεί".

Στις 21 Μαρτίου, με την ευκαιρία του βαπτίσματος της κόρης του Βαλέσα, 30.000 πρόσωπα με αυτοκόλλητα και πανώ της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ έβαλαν σέ αμφισβήτηση τη "τάξη" που επέβαλε ο στρατιωτικός νόμος του Γιαρουζέλσκι. Αυτή η τρανή επίδειξη, διαδήλωσε ακόμα μια φορά τη συνεχή θέληση και τη σφοδρή ορμή της εργατικής τάξης και των λαϊκών μαζών να βάλουν τέλος στη μισητή γραφειοκρατική δικτατορία.

Στις 22 Απριλίου, 4 υπεύθυνοι της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ μέσα στην "παράνομη" έχουν οικοδομήσει μια "προσωρινή συντονιστική επιτροπή της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ". Σέ μια δήλωση τους: οι 4 υπεύθυνοι καλούν στην ανάπτυξη "πάσης φύσεως δράσης και πίεσης για να εξαναγκαστεί η εξουσία να διαπραγματευτεί με την ηγεσία της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, με την προϋπόθεση ότι όλοι οι φυλακισμένοι θα έχουν απελευθερωθεί".

Κανένας πλέον δεν αμφισβάζει ότι με τις επιβλητικές διαδηλώσεις της 1^{ης} και 3^{ης} Μαΐου ένα νέο κεφάλαιο της πολιτικής επανάστασης ανοίγεται στην Πολωνία.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗΣ"

Μέσα σ' αυτό τον αγώνα, μέσα σ' αυτή την επανάσταση που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της παγκόσμιας επανάστασης, οικοδομείται μια ισχυρή πρωτοπορεία που παίρνει στα χέρια της την οργάνωση της αντίστασης ενάντια στο σταλινικό μηχανισμό. Μέσα στο άμεσο μέλλον τίθεται συγκεκριμένες ερωτήσεις: Πώς να επιτευχθεί η άρση του στρατιωτικού νόμου, η απελευθέρωση των κρατούμενων, η αναγνώριση των ανεξάρτητων οργανώσεων των εργαζομένων, κλπ;

Μια από τις "δηλώσεις" που υιοθετήθηκαν από τους 4 υπευθύνους της "προσωρινής συντονιστικής επιτροπής της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ" αναφέρεται στην "εθνική συμφιλίωση". Οι 4 υπεύθυνοι γράφουν: "Είναι αδύνατον να λυθούν τα προβλήματα της Πολωνίας χωρίς το άνοιγμα συνομιλιών μεταξύ της εξουσίας και των εργαζομένων. Είμαστε αποφασισμένοι για κάθε είδους δράση και πίεση για να εξαναγκαστεί η εξουσία να διαπραγματευτεί με την ηγεσία της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ". Η δήλωση μετά, καθορίζει ότι ο όρος για κάθε διαπραγμάτευση είναι "η απελευθέρωση όλων των κρατούμενων". Πριν από τον στρατιωτικό νόμο της 13^{ης} Δεκεμβρίου οι εκπρόσωποι της εκκλησίας και του ΠΕΕΚ μιλούσαν για "εθνική συμφιλίωση".

"Έτσι πίσω από τις λέξεις "εθνική συμφιλίωση" συγκροούνται τα στην πραγματικότητα, από την μια, τα συμφέροντα των εργαζομένων από την μια, για τους οποίους δεν μπορεί να υπάρξει εθνική συμφιλίωση από τη στιγμή που η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ παραμένει απαγορευμένη, οι κρατούμε-

μένοι δέν αφέθηκαν ελεύθεροί καί ο στρατιωτικός νόμος δέν έλειξε. Από τήν άλλη τά συμφέροντα τής γραφειοκρατίας για τήν οποία η "εθνική συμφιλίωση" σημαίνει τήν αναγνώριση του μονοπωλίου τής εξουσίας της από τους εργαζόμενους καί τές λαϊκές μάζες, δηλαδή τό γυρισμό στή κατάσταση πριν τον Αύγουστο του 1980.

Στήν πραγματικότητα, πίσω από τίς ίδιες λέξεις, "εθνική συμφιλίωση," τοποθετούνται η επανάσταση καί η αντεπανάσταση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Οι εξελίξεις τής πολιτικής επανάστασης στήν Πολωνία αντιπροσωπεύουν μιιά παγκόσμια στροφή στήν ταξική πάλη. Μιά παγκόσμια στροφή μιιάς χωρίς προηγούμενο ιστορικής έκτασης πού δέν συγκρίνεται παρά μόνο μέ τήν παγκόσμια στροφή πού πραγματοποιήσε η ρωσική επανάσταση τό 1917. Η Ρωσική επανάσταση τό 1917 ανέτρεψε όλες τές πολιτικές σχέσεις, όλες τές διεθνείς σχέσεις, άνοιξε τό δρόμο για τήν παγκόσμια επανάσταση του προλεταριάτου. Η πολιτική επανάσταση στήν Πολωνία είναι σήμερα ένα γεγονός πού ανατρέπαι ολόκληρη τήν παγκόσμια αντεπαναστατική ισορροπία, πού οικοδόμησαν στή Γιάλτα καί στό Βότσδαμ ο ιμπεριαλισμός καί η σταλινική γραφειοκρατία.

Εάν συγκρίνουμε τήν άνοδο τής πολωνικής επανάστασης μέ τές πολιτικές επαναστάσεις πού διαδραματίστηκαν σέ άλλες χώρες, διαπιστώνουμε ότι παρά τά πίσω γυρίσματα της, σέ κάθε φάση, η Πολωνική επανάσταση δέν ηττήθηκε ποτέ.

Η εξέγερση στό Α. Βερολίνο τό 1953 ηττήθηκε. Η Ούγγρική επανάσταση των εργατικών συμβουλίων τό 1956, συντρίφτηκε. Η άνοιξη τής Πράγας τό 1968 πνίγηκε. Στήν Πολωνία δέν υπήρξε ποτέ ήττα, ήττα αποφασιστική.

Πρέπει νά συλλογιστούμε τί σημαίνει αυτό. Πρώτα απ' όλα, βέβαια υπάρχει στή Πολωνία ένα πρόβλημα κεφαλαϊώδους σημασίας: τό εθνικό ζήτημα. Υπήρξε τό έδαφος πού πάνω του αναπτύχθηκε η πολιτική επανάσταση, η αντίσταση αυτής τής πολιτικής επανάστασης ενάντια στή γραφειοκρατία του Κρεμλίνου.

Υπάρχει εξ' ύψου κάτι πολύ σημαντικό: οι μορφές οργάνωσης πού δημιούργησε η εργατική τάξη στήν Πολωνία, μέ σκοπό τήν εκπλήρωση τής πολιτικής της επανάστασης, δέν συντρίφτηκαν ποτέ.

Τό 1956, εργατικά συμβούλια αναπτύσσονται στή Πολωνία. Όταν ο Γιομούλκα φτάνει στήν εξουσία, χρειάστηκε περίπου δύο χρόνια για νά τά διαλύσει, όχι μέ τή βία, γιατί δέν είχε τά μέσα, αλλά αφομοιώνοντας τα, καί ενσωματώνοντας τα στό γραφειοκρατικό μηχανισμό. Καί έτσι, σέ κάθε φάση, η Πολωνική επανάσταση δέ γνώρισε αποφασιστική συντριβή.

Σήμερα η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ είναι μιιά αντι-εξουσία αλλά είναι εξίσου ένα ανεξάρτητο συνδικάτο. Καί η σημασία ενός ανεξάρτητου συνδικάτου είναι πολύ σημαντική, γιατί η διεθνής εργατική τάξη, για νά συγκρο-

τηθεί σε πολιτική τάξη, άρχισε να συγκροτείται σε συνδικάτα. Το πρόβλημα του ανεξάρτητου εργατικού κόμματος μπήκε σήμερα με τον πιο σαφή τρόπο, όχι μόνο μέσα από τη συγκρότηση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Πολωνίας, αλλά από τη συγκρότηση δεκάδων και δεκάδων άλλων κομμάτων. Και είναι γεγονός ότι αυτό το ζήτημα του κόμματος, των δεκάδων κομμάτων, που συγκροτήθηκαν κατά περιοχές, σε εθνικό επίπεδο, δήλωσαν ξεκάθαρα ότι το ΠΕΕΚ δεν αντιπροσώπευε τίποτε, ότι το ΠΕΕΚ ήταν μονάχα η εκφυλισμένη έκφραση μιας εκφυλισμένης, πουλημένης στη Μόσχα γραφειοκρατίας.

Σήμερα στο σημείο ανάπτυξης που έχει φθάσει ο ανταγωνισμός μεταξύ του προλεταριάτου και των εργαζομένων μαζών από τη μία, και της της γραφειοκρατίας του Κρεμλίνου μαζί με όλες τις γραφειοκρατίες δορυφόρους της από την άλλη, η προοπτική ενός νέου επαναστατικού κύματος στην Πολωνία αποκαλύπτει με τρόπο οφθαλμοφανές την εξάρτηση του Κρεμλίνου και των δορυφόρων του από τον ιμπεριαλισμό.

Μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου και τα χρόνια που ακολούθησαν, η γραφειοκρατία του Κρεμλίνου και ο διεθνής της μηχανισμός αποτελούσαν το κύριο θεμέλιο της εγκαθίδρυσης της τάξης πραγμάτων στη Γιάλτα και Ποστδάμ.

Σήμερα η γραφειοκρατία του Κρεμλίνου και οι δορυφόροι της έχουν άμεσα ανάγκη την βοήθεια του ιμπεριαλισμού για να διατηρήσουν τον έλεγχο τους πάνω στην εργατική τάξη, τους λαούς της Α.Ευρώπης και ακόμα της ΕΣΣΔ. Αυτή η βοήθεια, που ανέρχεται σε δισεκατομμύρια δολάρια, δεν έλλειψε να χορηγηθεί ενάντια στην εργατική τάξη και τον Πολωνικό λαό. Ήταν ιδιαίτερα φανερό με την επιβολή του στρατιωτικού νόμου από τον Γιαρουζέλσκι. Ο ιμπεριαλισμός ενδιαφέρθηκε αμέσως για την κατάσταση στην Πολωνία διότι γνωρίζει πολύ καλά ότι η νίκη της πολιτικής επανάστασης δεν μπορεί να περιοριστεί σε μία χώρα της Α.Ευρώπης, ούτε στην Α.Ευρώπη και τη ΕΣΣΔ.

Σήμερα, η νεολαία και οι λαϊκές μάζες της Α.Γερμανίας ωθούνται από την Πολωνική επανάσταση, μαζί με το κίνημα της νεολαίας και των λαϊκών μαζών της Δ.Γερμανίας, -3000.000 διαδηλωτές στη Βόνη έχοντας σαν συνθήματα: "δεν θέλουμε να ζούμε σε μία χώρα δι-
ραιμένη, με ξένα στρατεύματα στις δυο πλευρές της Γερμανίας-, βάζουν σε άμεση αμφισβήτηση τη τάξη πραγμάτων στη Γερμανία και την Ευρώπη. Είναι όλο το αντεπαναστατικό οικοδόμημα εγκαθιδρυμένο μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου που θα μετατραπεί σε ερείπια. Είναι για αυτό το λόγο που δισεκατομμύρια δολάρια διατίθενται από τον ιμπεριαλισμό στη γραφειοκρατία.

Αλλά αυτή η βοήθεια που ο ιμπεριαλισμός χορηγεί στις παρασιτικές γραφειοκρατίες ενάντια στις μάζες, από την φύση της δεν μπορεί παρά να ενδυναμώσει τις κάθε είδους αντιφάσεις, τον ανταγωνισμό με τις μάζες και κατά συνέπεια να κάνει ακόμα πιο αναπόφευκτες τις επαναστατικές εκρήξεις, τις συγκρούσεις, την πολιτική επανάσταση.

Εδώ και αρκετά χρόνια, η εργατική τάξη και ο Πολωνικός λαός υψώνουν τη δάδα της πολιτικής επανάστασης, φωτίζουν και ανοίγουν το δρόμο στα προλεταριάτα και στους λαούς της Α.Ευρώπης και της ΕΣΣΔ. Ο αγώνας τους είναι εκείνος της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων ολόκληρου του κόσμου. Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της σοσιαλιστικής επανάστασης. Μέσα στις βδομάδες και μήνες που έρχονται η εργατική τάξη και ο λαός της Πολωνίας θα συνεχίσουν να υψώνουν τη δάδα της επανάστασης και να φωτίζουν το δρόμο. Αλλά είναι πιθανό σε πολύ σύντομο χρόνο ν'ανάψουν κι' άλλες δάδες αλλού.

Μπροστά στη νέα φάση της πολιτικής επανάστασης που ανοίγεται τά τμήματα της 4^{ης} Διεθνούς-Διεθνές κέντρο ανοικοδόμησης- τίθενται όσον ποτέ άλλοτε στην πρώτη γραμμή για την κινητοποίηση του διεθνούς προλεταριάτου και της νεολαίας ώστε ο αγώνας της εργατικής τάξης και του Πολωνικού λαού να είναι νικηφόρος.

Η απαίτηση της άμεσης απελευθέρωσης όλων των κρατουμένων, η άρση του στρατιωτικού νόμου, η υπεράσπιση της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, η υπεράσπιση του δικαιώματος του Πολωνικού λαού να οικοδομήσει τά πολιτικά κόμματα της εκλογής του, αποτελούν την πιο μεγάλη έκφραση του προλεταριακού διεθνισμού.

18/6/82

ΚΑΤΩ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ !
ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ !
ΟΙ ΜΑΛΒΙΝΕΣ ΝΗΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ !

Ο πόλεμος στές Μαλβίνες νήσους, -νήσους Φαλκλάντ-, μεταξύ τής Μεγάλης Βρετανίας καί τής Αργεντινής είχε γίνει αναπόφευκτος γιατί ακριβώς τοποθετείται σέ μιά περίοδο πού εἶναι χαρακτηρισμένη ἀπό τή μιά πλευρά ἀπό τήν κοινή κρίση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τής σταλινικής γραφειοκρατίας, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἀπό τήν ἄνοδο τοῦ επαναστατικοῦ κινήματος τῶν μαζῶν πού μέτές κινητοποιήσεις τους ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό καί τή γραφειοκρατία θέτουν σέ πρότο πλάνο τήν προλεταριακή ἐπανάσταση σέ παγκόσμια κλίμακα.

Ἡ Μεγάλη Βρετανία θεωρεῖται μιά ἀπό τέσ πιά κύριες ἰμπεριαλιστικές δυνάμεις στόν κόσμο. Ἡ στρατιωτική δικτατορία τής Αργεντινής ἔχει στηθεῖ κατευθεῖαν ἀπό τόν Αμερικάνικον ἰμπεριαλισμό γιά νά τσακίσει τό επαναστατικό κίνημα τῶν αργεντινῶν μαζῶν, καί γενικά γιά νά ἐλέγχεται ἀπό τόν ἰμπεριαλισμό ολόκληρη ἡ περιοχή τής Λατινικῆς Αμερικής.

Τή στιγμή πού γράφεται τό ἄρθρο, ο βρετανικός ἰμπεριαλισμός ἔχει πάρει στρατιωτικά τή "νίκη". Ἡ βρετανική σημαία ἔχει στηθεῖ γιά ἄλλη μιά φορά ἀκόμα κάτω ἀπό τή βία, στές Μαλβίνες νήσους. Ὅμως τούτη ἡ "νίκη" σέ καμμιά περίπτωση δέν μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ σάν ἕνας παράγοντας πολιτικῆς σταθεροποίησης. Ἀντίθετα τούτη ἡ "νίκη" τοῦ βρετανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἀποτελεῖ ἕνα παράγοντα πολιτικῆς αποσταθεροποίησης: Στήν Αργεντινή ἔχουμε τή πολιτική παραίτηση τοῦ στρατηγού-δικτάτορα Καλτιέρι πού μάς δείχνει καθαρά τό βαθμό τής πολιτικῆς κρίσης καί ἐξάρθρωσης τής στρατιωτικῆς δικτατορίας, πού στά μάτια τοῦ λαοῦ τής Αργεντινῆς θεωρεῖται ἡ μόνη υπεύθυνη τής ἧττας καί τής προδοσίας. Ἡ κρίση πού ἀπό καιρό συνοδεύει τήν κυβέρνηση τής Θάτσερ στή Μεγάλη Βρετανία ἔχει πάρει πολύ πιά μεγάλες διαστάσεις. Σήμερα κατηγορεῖται δημόσια καί ανοικτά ἀπό τόν βρετανικό λαό γιά τέσ ἀπώλειες τοῦ πολέμου τόσο στό οικονομικό ἐπίπεδο ὅσο καί στό ἐπίπεδο τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

Τά γεγονότα καί ο πόλεμος στές Μαλβίνες νήσους ἀποτελοῦν ἐπίσης ἕνα σημαντικό στοιχεῖο κρίσης ολόκληρης τής κυριαρχίας τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στή Λατινική Αμερική. Ὅλοι οἱ λαοί τής περιοχῆς θεωροῦν σάν κύριο υπεύθυνο τόν ἰμπεριαλισμό, πράγμα πού ἐνδυναμώνει τόν αγώνα τους ἐνάντια στήν ἰμπεριαλιστική ἐκμετάλλευση καί κυριαρχία.

Οἱ Μαλβίνες νήσοι ἀνήκαν μέχρι τό 1833 στήν Αργεντινή, ἡμε-

ρομηνία πού ο βρετανικός στόλος διά τής βίας κατάκτησε τές νήσους γιά νά ασφαλίσει τόν έλεγχο τής εισόδου στόν Ειρηνικό ωκεανό από τόν Νότιο Ατλαντικό. Η επέμβαση κατάκτησης τών Μαλβίνων νήσων τοποθετείται ιστορικά στήν ανάπτυξη τού καπιταλιστικού συστήματος όπου μέ τόν αποικισμό οι καπιταλιστές τών ανεπτυγμένων χωρών επέβαλλαν διά τής βίας τήν οικονομική κυριαρχία τους όπως καί τήν εξεύρεση καί ανάπτυξη νέων αγορών. Από τήν εποχή αυτή η Αργεντινή απαιτεί τήν επιστροφή τών Μαλβίνων νήσων. Επομένως τόσο γεωγραφικά όσο καί ιστορικά οι Μαλβίνες νήσοι ανήκουν νόμιμα στήν Αργεντινή.

Στές 30 τού Μάρτη, στό Μπουένος-Άϊρες, δεκάδες χιλιάδες νέοι καί εργαζόμενοι ξεχύνονταν στους δρόμους ενάντια στές δυνάμεις καταστολής τής στρατιωτικής δικτατορίας. Αυτή η διαδήλωση συμβολίζει τό πιο ψηλό σημείο τής ανόδου τού κινήματος τής εργατικής τάξης τήν στιγμή πού η στρατιωτική δικτατορία οδηγεί τή χώρα σέ μιά οικονομική καταστροφή χωρίς προηγούμενο καί πού είναι ανίκανη νά ελέγξει τήν κατάσταση.

Στές 2 τού Απρίλη οι στρατιωτικές δυνάμεις τής Αργεντινής καταλαμβάνουν τές Μαλβίνες νήσους. Μέ αυτόν τόν ελιγμόν ο δικτάτορας Καλτιέρι, προσπαθεί νά κερδίσει "τό χαμένο έδαφος" τής στρατιωτικής του κυβέρνησης καί νά δώσει ένα "πατριωτικό γόητρο" στήν ανίκανη καί ξεφτισμένη στρατιωτική δικτατορία, γιατί οι Μαλβίνες νήσοι όχι μόνο εθεωρούντο πάντα σαν τμήμα τού εδάφους τής Αργεντινής αλλά αποτελεί τήν ικανοποίηση μιάς εθνικής παληάς διεκδίκησης: Η κατάληψη τών νήσων από τόν βρετανικόν ιμπεριαλισμό μπροστά στα μάτια τών μαζών θυμίζει τήν υποταγή τής Αργεντινής στόν ιμπεριαλισμό. "Όμως γιά τή νεολαία καί τούς εργαζόμενους τής Αργεντινής τό σύνθημα "οι Μαλβίνες νήσοι είναι τής Αργεντινής" αποτελεί ένα κεντρικό σύνθημα ολόκληρου τού αργεντινού λαού πού στρέφεται ενάντια στόν ιμπεριαλισμό καί ενάντια στή στρατιωτική δικτατορία πού είναι η μόνη υπεύθυνη γιά τήν υποταγή τής χώρας στόν ιμπεριαλισμό.

Τή στιγμή πού η στρατιωτική δικτατορία όπως επίσης καί όλα τά αστικά κόμματα καί τό προδοτικό σταλινικό κόμμα τής Αργεντινής -πού είναι τό μόνο νόμιμο απ'όλες τές οργανώσεις καί κόμματα τής εργατικής τάξης, τά άλλα έχουν κυρηχτεί παράνομα από τή στρατιωτική δικτατορία. Τό ΚΚΑ υποστηρίζει καθαρά καί ανοικτά τή δικτατορία. - προσπαθούν σέ μιά κοινή προσπάθεια νά δημιουργήσουν μιά πατριωτική ενότητα γύρω από τή στρατιωτική δικτατορία μέ σκοπό νά αποπροσανατολίσουν τές λαϊκές μάζες. Στή πραγματικότητα όμως η κινήτοποίηση τών λαϊκών μαζών είναι καθαρά αντίθετη καί αντιφατική μέ τά συμφέροντα τής στρατιωτικής δικτατορίας.

Γιά πρώτη φορά μετά τό 1956 από τήν εποχή δηλαδή πού ο

βρεττανικός στόλος επετέθηκε τής Αιγύπτου-Ώσον αφορά τήν διώρυγα τού Σουέζ είναι έτοιμος νά κάμει μιά νέα πολεμική επιχείρηση.

Σύμφωνα μέ τή Θάτσιερ καί τήν κυβέρνηση της όπως επίσης καί όλων τών πολιτικών κομμάτων πού τήν υποστηρίζουν αυτή η πολεμική επιχείρηση έχει σαν σκοπό νά υπερασπίσει τά δημοκρατικά δικαιώματα τών 1800 κατοίκων τών Μαλβίνων νήσων. Όμως αυτή η πρόθεση δέν είναι τίποτα άλλο παρά μιά καθαρή υποκρισία, γιατί τήν στιγμή πού διαδίδει η Θάτσιερ καί η κυβέρνησή της τόν αγώνα γιά τά δημοκρατικά δικαιώματα, η ίδια κυβέρνηση καταπατεί καί δολοφονεί τόν ιρλανδέζικο λαό.

Ο πραγματικός λόγος τής πολεμικής επιχείρησης πού εξαπέλυσε ο βρεττανικός ιμπεριαλισμός είναι ακριβώς ότι σέ καμιά περίπτωση δέν ανέχεται νά τίθενται σέ αμφισβήτηση τά συμφέροντα του, η στρατιωτική καί οικονομική του κυριαρχία. Είναι γιατί σέ καμιά περίπτωση δέν θά ανεχόταν τήν επαναπροσάρτηση τών Μαλβίνων νήσων στήν Αργεντινή καί πολύ περισσότερο ύστερα από μιά στρατιωτική επέμβαση πού θά σήμαινε ότι οποιαδήποτε αποικία ή ημιαποικία μπορούσε νά επαναλάβει τό ίδιο πράγμα στό μέλλον. Είναι γιά τόν ίδιο ακριβώς λόγο πού όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, από τόν Ρήγκαν μέχρι όλες τές χώρες τής Ευρωπαϊκής κοινής αγοράς έχουν ταχτεί πίσω από τόν βρεττανικό ιμπεριαλισμό καί τόν υποστηρίζουν ανοικτά.

Επίσης η σταλινική γραφειοκρατία τού Κρεμλίνου κατά τό ψήφισμα τού συμβουλίου ασφαλείας τού ΟΗΕ πού απαιτεί τήν αποχώρηση τών δυνάμεων τής Αργεντινής από τές Μαλβίνες νήσους έχει ψηφίσει αποχή. Στο βάθος η σταλινική γραφειοκρατία τού Κρεμλίνου είναι σύμφωνή μέ τόν ιμπεριαλισμό μέ τό νά διαιωνίζει καί νά "ευλογεί" τή θέση τού πολιτικού της δορυφόρου στήν Αργεντινή-ΚΚΑ-πού μέ τή σειρά του εκφράζει καθαρά καί ανοικτά τήν υποστήριξη του πρός τή στρατιωτική χούντα.

Σταλινισμός καί ιμπεριαλισμός έχουν ένα ίδιο σκοπό: Τήν διαφύλαξη τών συμφωνιών καί τό χώνισμα τού κόσμου όπως εκφράστηκε στές συμφωνίες τής Γιάλτας καί τού Πότσδαμ μέ τό τέλος τού 2ου παγκοσμίου πολέμου.

Μπροστά σ' αυτή τήν προδοτική συνθηκολόγηση τής παρασιτικής γραφειοκρατίας μόνο τά τμήματα τής IVης Διεθνούς -Διεθνές Κέντρο Ανοικοδόμησης- μπορούν νά προβάλουν περήφανα τά συνθήματά τους γιατί ακριβώς δέν έχουν διαφορετικά συμφέροντα μ' εκείνα τής εργατικής τάξης.

Τό τμήμα τής IVης Διεθνούς στή Μεγάλη Βρετανία καθόλη τή διάρκεια τού πολέμου καί μετά έχει αγωνιστεί μ' όλες του τές δυνάμεις πάνω στά συνθήματα: -Κάτω η κυβέρνηση Θάτσιερ, -Αμέσως ελεύθερες εκλογές, -"Αμεση αποχώρηση τού βρεττανικού στόλου, -Κάτω η στρατιωτική δικτατορία στήν Αργεντινή.

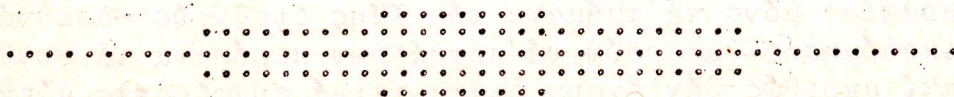
Η παραίτηση τού στρατηγού-δικτάτορα Καλτιέρι αποτελεί τό

προϊόν της κινητοποίησης των λαϊκών μαζών. Στις 15 Ιουνίου 40.000 διαδηλωτές κραύγαζαν μπροστά στο παλάτι της στρατιωτικής κυβέρνησης: "Καλιέρι, προδότης, δολοφόνος", "οι στρατηγοί πρόδοσαν τον στρατό και τον λαό". Είναι γι' αυτό το λόγο που οι στρατιωτικοί αντικατέστησαν τον στρατηγό Καλιέρι με τον μέχρι τώρα υπουργό εξωτερικών της χούντας NICANOR COSTA MENDEZ με σκοπό να σχηματίσει μιά μεταβατική στρατιωτο-πολιτική κυβέρνηση.

Ο προλεταριακός διεθνισμός εκφράζεται συγκεκριμένα μέσα στην ταξική πάλη. Εάν τροτσικιστές αγωνιστές, που αγωνιζόμαστε για το κτίσιμο του επαναστατικού κόμματος στην Κύπρο, έχουμε προωθήσει παντού στους χώρους που επεμβαίνουμε τα συνθήματα της IVης Διεθνούς - Δ.Κ.Α. -.

- Αποχώρηση του βρετανικού στόλου από τον Νότιον Ατλαντικό!
- "Άρση του ιμπεριαλιστικού μπούκοτ ενάντια στην Αργεντινή!
- Κάτω η Θάτσιερ και η κυβέρνηση της, σφαγέας του Ιρλανδέζικου λαού!
- Οι Μαλβίνες νήσοι είναι της Αργεντινής!
- "Όχι στην ενόχληση με τη στρατιωτική δικτατορία!
- Απελευθέρωση όλων των κρατουμένων στην Ιρλανδία και Αργεντινή!
- Ο αγώνας ενάντια στη δικτατορία και η προετοιμασία της πτώσης της είναι αδιαχώριστος με την υπεράσπιση της Αργεντινής ενάντια στον βρετανικό ιμπεριαλισμό!

21/6/1982.

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Σ Υ Ζ Η Τ Η Σ Η Σ

Εγγράφομαι συνδρομητής στο : "ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ"

ΕΠΩΝΥΜΟ: -----

ΟΝΟΜΑ: -----

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: -----

4 τεύχη: 3.500 μίλς. / Έξοδα αποστολής συμπεριλαμβανομένα./

"ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ"
S.C.I.
95, RUE MARENGO,
13006 MARSEILLE,
FRANCE.

.....
"ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ" : Τρίμηνο έντυπο τής Επιτροπής Σύνδεσης
Κυπρίων Προτσικιστών, τμήματος τής ΙVης Διεθνούς/Διεθνές
Κέντρο Ανοικοδόμησης/.
.....

SUPPLEMENT « INFORMATIONS OUVRIERES »

PRIX : 5F
